

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den Danske Kirke", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 87. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_621-txt-shoot-idm4568.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Abraham.

No. 16.

- 1 Fra Afguders Altre slog Røgen i Sky,
Vor Herre saae ned fra det Høie,
En Fader han søgde til Folket det ny,
Paa *Abraham* faldt da Hans Øie.
- 2 *88Ebræer!* Han sagde, bind op om din Lænd,
Gak ud fra dit Land og din Hytte,
Følg med, hvor jeg vinker, saa er du min Ven,
Mit Land Jeg dig giver til Bytte.
- 3 Jeg gi'er dig et Land, og Jeg gjør dig et Navn,
Som aldrig sig taber i Vrimlen,
Jeg giver dig Sønner at tage i Favn
Saamange som Stjerner paa Himlen.
- 4 Velsignet du være! saa være og de,
Som hilse dig vide om Lande,
Bandsatte af Mig, skal for Øine Man see,
Er Alle, som dig vil forbande!
- 5 Paa Jorden, ombølget fra Bred og til Bred,
I Tidernes Løb, som de skride,
Velsignelsen ene hos Abrahams Sæd
Skal findes af Sorte og Hvide!
- 6 Farvel, sagde *Abraham*, Fædreneland!
Farvel, mine Venner og Frænder!
Jeg følger min Gud, for min Glæde er Han,
Min Hjælper til Jorderigs Ender.
- 7 Kom, *Sara!* kom, *Lot!* kommer Mange og Faa,
Som dele vil Abrahams Lykke!
I Kanaan lad os vor Bopæl opslaae,
Vor Telt i den Høiestes Skygge!
-

No. 17.

Mel. Der vanker en Ridder mellem grønne Træer.

- 1 *Abraham* sad i Mamre Lund,
Han var en Hyrdekonning,
Salvet af Gud med egen Mund,
Og Sara hed hans Dronning.
- 2 Riig paa Kameler, Køer og Faar,
Det var den Drot med Ære,
Gammel derhos, snart hundred Aar:
Og hvis skal det saa være!
- 3 Gud havde sagt: "*Jeg sandelig
Vil i din Æt velsigne
Menneskens Kiøn paa Jorderig!*"
Og Løgn kan Ham ei ligne!

- 4 *Abraham* sukked dog i Løn:
"Til Graven brat vi stunder,
Føder mig Sara nu en Søn,
Det er et stort Vidunder!"
- 5 Dagen var heed, men Herrens Ven
Sad svalt i Egeskygge;
Hisset da kom tre Vandringsmænd,
At ønske ham til Lykke.
- 6 Giæstmild er og den Hyrdedrot,
Vil Reisen dem forsøde,
Byder dem til sit grønne Slot,
At hvile sig af Møde!
- 7 *Herren* det var med Engle to,
De lod sig det behage
Hyrden at giæste, som var tro,
Og Jordens Brød at smage.
- 8 *Herren* da siger til sin Ven,
Alt som Han bryder Brødet:
*"Naarom et Aar vi sees igien,
Har Sara Søn paa Skiødet!"*
- 9 Sara hun stod bag Dør og loe,
Saa faldt det hende fremmed;
Abraham tog det Ord med Tro,
Hans Haab ham ei beskiæmmed'!
- 10 Ordet udgik af Kongens Mund,
Som haver Alt at raade,
Abraham sad i Mamre Lund,
Med Sønnen af Guds Naade!
-